

Tiedotuslehti 1/2010

Vapautetut

Jyväskylän katulähetys ry

Viktor Klimenko esiintyi Synergia-areenalla 22.2. sivu 9.

Ville-Veikko Lampinen, vuoden 2009 katulähetystyöntekijä sivut 4 ja 5.

Seppo Putkonen valmistui kiinteistöhoitajaksi sivu 6.

Oppe, pienen pojan eväät-projekti käynnistyi sivu 10.

Torso päivä

Torso on anatominen termi, joka tarkoittaa ihmisen keskivartaloa pois lukien sen ulokkeet; pää, kädet ja jalat. Se voi olla vaikkapa vahingoittunut patsas josta puuttuu kädet ja jalat ja pää. Torsolla voidaan tarkoittaa myös vajavaista työtä tai heikkoa saavutusta. (Wikipedia)

Kysyttäessä ihmisiltä mitä he halusivat elämän heille tarjoavan, saa usein vastaukseksi: ”onnellisuutta”. Sitä voisi kuvailla läpitunkeväksi tunteeksi siitä, että elämä on hyvää. Ja koska jokapäiväistä onnellisuuden tunnetta on vaikea saavuttaa tässä ajassa, pyrimme itsekin kehittämään omat selviämistapamme elämän vaikeuksissa.

Olen häiriöherkkä ihminen

Olin mukana koulutuksessa, jossa kuvattiin Taivaallisen Isän syliä sellaisena paikkana, jossa on mahdollista kokea hyvää elämää kaikissa elämän tilanteissa sekä miten meidän tulisi pysytellä tässä Isän rakkaudessa. Tunsin että minä ainakin olen sellainen ihminen, joka en ole onnistunut saavuttamaan tällaista jatkuvaa olotilaa. Sisäinen maailmani on häiriöherkkä. Sairaus, ruumiillinen kipu, loukkaavat sanat, taloudelliset huolet, maailman katastrofit, omien lasten ja lastenlasten ongelmat, äitini terveys, usein toistuvat vatsavaivat, työpaikan säilyminen, liian kovat pakkaset, auton starttiongelmat, suomen hiihtäjien heikko menestys ja lukematon joukko erilaisia asioita uhkaa temmata minut mukaansa. Varsinkin tunne-elämän puolella kuohuu ja kiehuu niin että olen alati vaarassa kadottaa sielunrauhan. Ja siinä samassa tulee orpo tunne ja Isän rakkaudesta ei ole tietoaakaan. Olen siis häiriöherkkä ja ainaisessa vaarassa kokea sellaisia päiviä, joiden lopputulos tuntuu ihan torsolta. Päätöntä menoa. Monen heikon päivän syy on täysin itse aiheutettua päänsärkyä. Ja osa voidaan panna sinne sielunvihollisen piikkiin.

Sanoohan raamattu: ”Teidän vastustajanne, perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.” 1Pietari 5:8. Usein olen ollut ainakin sen hampaissa, jos en ole vielä ihan kokonaan nieltynyt.

Olipa syy heikkoon päivään sysissä tai sepissä niin ne vastatuulet eivät ole ratkaiseva asia vaan se miten niihin reagoimme. Miten pystymme muuttamaan huonoja ratkaisumalleja sellaisiksi, jotka eivät vie meitä sakkokierroksille vaan eteenpäin ja kasvuun ihmisinä. Tässä lienemme kaikki opintomatalla. Olemme joutuneet maistamaan kantapääopiston moninaista kurssitarjontaa ihan henkilökohtaisesti. Omalla kohdallani olen havainnut, että lihani puolesta olen erityisen lahjakas kaikenlaiseen syntiin. Jokaisessa turmeltuneen luontoni idussa on täysi valmiustila harhajotoksille. ”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää.” Room. 7:18.

Isän sylissä

Tunnustan, että ihmisenä minulla on heikot lähtökohdat, ja mahtaako kovin vahvoja ja onnistuneita löytyäkään. ”..kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyyni kelvottomaksi käyneet, ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.” Room. 3:12 Juuri tämän tähden Raamatun suurin teologinen totuus on että Jumala on rakkaus. Jumala on se osapuoli joka on kaikin tavoin kiinnostunut auttamaan jokaista ihmistä, joka Jeesuksen ristin työn kautta tulee hänen luokseen. Sillä ei ole mitään merkitystä mitenkä paljon ihminen on ehtinyt syntiä tekemään elämänsä aikana. Tai mitenkä altis kaikenlaisille elämän häiriötekijöille ja lankeemuksille hän on? Heikko ihminen tarvitsee voimakkaan Pelastajan. Sellaisen Pelastajan joka on sitoutunut kaikella rakkauden voimallaan kulkemaan ihmisen rinnalla perille saakka. ”Varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän

työn, on sen täyttävä Kristus Jeesuksen päivään saakka.” Fil. 1:6

Jumalan siunaus on todellista

Siunaus on Jumalan läsnäoloa ja huolenpitoa tässä maailmassa. Se ei ole vain joidenkin onnistuneiden sankareiden etuoikeus muiden jäädessä nuolemaan näppejään. Kaiken armon Jumala siunaa tavallisia heikkoja ihmisiä tukien, vahvistaen ja lujittaen. Jeesus on ihan oikeasti Hyvä Paimen, joka aina elää rukoillakseen sinun ja minun puolestani. En ehkä koskaan ymmärrä täydellisesti täällä maanpäällä mitä se merkitsee, että Jumala oli tuossa Nasaretin Jeesuksessa, jota Kristukseksi kutsutaan ja sovitti myös minut itsensä kanssa kaikista synneistäni eikä loppupeleissä lue kaikkia minun moninaisia rikoksiani ja syntejäni. En myöskään ymmärrä että itse Pyhä Taivaan Jumala nöyrästi alentuu pyytämään pientä ihmistä: ”Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.”

Esko Jantunen

Kiitämme Jumalaa...

- Hyvästä työyhteisöstä
- Jumalan antamasta uudesta armon päivästä.
- Jeesuksen ristinkuolemasta

Rukoilemme Jumalaa...

- Herätystä jyvässeudulle
- Työtovereiden puolesta
- Uutta intoa työhön
- Särkyneiden sydämien puolesta
- Katja Laamasen omaisten puolesta

Katja Laamanen

29.2.1976 - 17.1.2010

Opin tuntemaan Katjan yhtenä Vanhatie-Rasilan ensimmäisistä asukkaista, ja myöhemmin erityistuen asiakkaana. Yhteisöpalaverissa hän oli iloisesti naurava ja aktiivisesti mukanaoleva. Hän suhtautui ihmisiin yleensä lempeästi ja tunsu suuren määrän ihmisiä.

Katja kertoi avoimesti elämänsä vaiheista. Lapsuuden rankoista kokemuksista - erityisesti siitä pahasta, mitä hänelle tapahtui, kun hän oli 8-vuotias.

Kouluvankelista Riku Rinne palasi Katjan kertomuksiin uudelleen ja uudelleen, ja aina erittäin myönteisessä valossa. Katja kertoi mustiksi maala-tuista huoneista, joissa hän asui Porvoossa ja siitä, miten Riku Rinne tuli sinne ja kutsui häntä hyvän puolelle, ja miten hän vastasi myöntävästi. Tämä uskoontulokertomus oli selvästi Katjan elämän huippukohtia, ja hän jatkuvasti palasi puheissaan siihen.

Hyvän kokemuksesta huolimatta elämä ei kuitenkaan mennyt sujuvasti. Elämässä oli paljon takelteluja. Ihmissuhteet eivät kestäneet. Terveys ei kestänyt.

Oma poika, murrosikäinen, oli hyvin tärkeä Katjalle. Katja sanoi usein rakastavansa poikaa, ja uskon täysin, että

tunne oli totta. Mutta miksi Katja ei halunnut mennä tapaamaan poikaa? Oliko syynä häpeä itsestä ja siitä, miten elämä oli mennyt?

Erityistuen asettina 3 kuukauden tavoitteeksemme mennä tapaamaan poikaa toiselle paikkakunnalle. Katjan äidille soitimme ja pojallekin. Molemmat sanoivat: Totta kai, olet tervetullut. Minäkin tukihenkilönä olin tervetullut, totta kai, he sanoivat.

Tapaamista ei koskaan tullut. Katjaa ahdisti jo pelkkä asiasta puhuminen. Lopulta hän alkoi kimpaantua, kun otin asian puheeksi. Ensimmäinen oli ollut hyvältä kuullostavia perusteluja, miksi juuri nyt tapaaminen ei onnistuisi. Mutta jossakin vaiheessa selitykset alkoivat tuntua selitelyiltä. -Nyt jälkepäin toivon todella, että olisin/ olisimme löytäneet keinon voittaa esteet.

Mitä tästä Katjan elämästä opimme? Ainakin sen, että pieniä ihmisiä pitäisi kaikin keinoin suojella pahuutta vastaan. Aikuisen pahuuden ja välinpitämättömyyden hinta on kova. Lapset mahdollisesti maksavat sitä koko elämänsä. Ja toinen on: elämässä pitää mennä eteenpäin. Uusia haasteita kohti on uskallettava käydä. Paikallaanpolkeminen käy kalliiksi. Kolmanneksi: löytyykö minulta/meiltä

sydäntä ja kärsivällisyyttä kantaa asiakkaitamme Jumalan eteen rukouksessa, kunnes voitto saavutetaan? Jo tässä elämässä! Tämä asia painaa mieltäni.

Erkki Arvajan kanssa keskustelimme puhelimitse: Oliko Katjan tilanne ollut toinen nyt, jos erityistukea ei olisi lakkautettu? Oliko hän ottanut lääkkeensä paremmin, kun hänellä ollut huolehtija vierellään, joka olisi muistuttanut lääkkeitä? Oliko oma työntekijä onnistunut pitkällä tähtäimellä haastamaan asioissa eteenpäinmenemistä? Vastauksia ei ole. Voimme nyt vain siunata mielessämme Katjan poikaa ja äitiä, ja rukoilla heille elämän hyvää jatkumista. Ja olla valppaana: ympärillämme on koko ajan ihmisiä, joiden elämään hyvä Jumala haluaisi puuttua rohkaisevasti jo tässä elämässä. Onko meillä aikaa kuulla rukouskutsu heidän puolestaan?

Katjan muistoa kunnioittaen,
Sirkku Chambers, Katjan erityistuen
työntekijä keväällä ja kesällä 2009

Ville-Veikko Lampinen lähikuvassa

● Ensiaskel toimintayksikön vastaava **Ville-Veikko Lampinen**, valittiin vuoden 2009 katulähetystyöntekijäksi. Onneksi olkoon Ville-Veikko.

Työntekijät ovat oppineet tuntemaan Villen särmikkäänä, huumorintajuksena ja vähän sarkastisena persoonana, jonka kommentit ovat piristäneet monien palaverien sisältöä. Kuka oikein olet?

Olen Ville-Veikko Lampinen, onnellisesti naimisissa oleva perheenisä. Täytän tänä vuonna 43 vuotta, siis nuorekas nelikymppinen. Kuulun kirkkoon ja suvussa on tunnettuja kirkon naisia ja merikapteeneja. Olen myös kevään -85 yioppias, (ylioppilastodistuksessa ei tosiaan ollut yhtään ällää). Pyhään kolminaisuuteeni kuuluvat perheeni kanssa vietetty aika, lepo ja Katulähetyksessä tekemäni työ. Näistä nousevat jaksamiseni aakkoset.

Milloin ja miksi tulit taloon?

Ville nojaa syvemmälle muhkeassa tuolissaan ja palaa ajassa pari vuosikymmentä taaksepäin. ”Yrittäjäajanani opin tuntemaan Peuran Hannun ja hänen kauttaan Soinin Jorman. Nousukausi vaihtui talouden taantumaa ja yrittäjäurani vaihtui työttömyyteen.” Työllisyysnäkymät eivät olleet kehuttavat ja yllättäen Jorma ja Hannu olivat ne miehet, joiden kautta Villelle aukeni ovet Katulähetykselle ja Kytökadulla sijaitsevaan ”Inkkarikylään”, jossa oli viisi parakkia sisältäen ensisuojan, päiväkeskuksen sekä ”kuivia ja märkiä” asuntoja. Puolen vuoden mittaisen työllistämisyksikön työsopimus ”Inkkariin” allekirjoitettiin sosiaalityöntekijä Keijo Passin kanssa helmikuussa -94.

Vastausta siihen miksi näin kävi, on vaikea sanoa. Yksi voisi kutsua tätä johdatukseksi, toinen sattumaksi ja kolmas kohtaloksi. Puolen vuoden jakson jälkeen työt jatkuivat satunnaisina ”vippauksina”, eli töitä tehtiin alkuun vakinaisten rinnalla ja tukena ja myöhemmin ihan itsenäisesti.

Vuodet ovat olleet rikkaat ja monet persoonat Kankitiellä puhuttelevia, Ville Veikko Lampinen toteaa.

Ensiaskel otettiin otettiin käyttöön 1.6. 1995, kun Kankitielle valmistui uusi ajanmukainen ensisuoja, päiväkeskus ja 51 rivitaloyksiota tuetun päihdepalveluasumisen käyttöön. Jokainen Kytökadun asiakas sai Ensiaskeleesta tuliterän uuden asunnon. Tuuraukset jatkuivat ja silloin työvuorot tehtiin pääsääntöisesti yksin. Myöhemmin saatiin työpareja ja se tuntui tosi hyvältä. Meni vajaa parisen vuotta ja Ville sai vakituisen paikan Katulähetykseltä. Ensimmäiset seitsemän vuotta menivät ohjaajan tehtävissä kolmivuorotyössä ja Erkki Arvajan tultua toiminnanjohtajaksi, tehtävät vaihtuivat päivätyöksi toimintayksikön vastaavan nimikkeellä.

Tehtävien kehittyessä ammattitaitoa on pitänyt syventää ja Ville onkin kouluttanut työn ohessa ja työnantajan tuella monin tavoin. Hän kertoo, että on ollut halu kehittää omaa osaamistaan alalla ja tuoda ammattitaitoa ja kokemusta muidenkin käyttöön. Vastavuoroisuus kun auttaa niin itseä kuin muitakin.

Ihmiselämästä

Ville hieman vakavoituu ja kertoo, että hän oli aikanaan pahassa auto-onnettomuudessa. Siitä jäi vahva tunne, että hänellä oli varattu joku tehtävä, minkä vuoksi häntä ei otettu silloin pois tästä ajasta. Hän jatkaa; Uskon, että sen on täytynyt liittyä siihen, että sain alkaa tämän työn. Uskon, että kaikella on tarkoituksensa ja minun osani on ollut olla tässä.

Vuodet ovat olleet rikkaat ja monet persoonat Kankitiellä puhuttelevia. Minulle on luontevaa olla tämän porukan keskellä. Ensiaskeleen asukkailla ja työkavereillani on suuri merkitys minulle. Vaikka rajojakin on ollut pakko laittaa, välini ihmisten kanssa ovat tiiviit ja pääsääntöisesti hyvät. Nämä ihmiset ja heidän kohtaamisensa ovat antaneet minulle tukea omaan arkeeni. Tämä jos mikä, on vuorovaikutteista elämää.

Työntekijöinä olemme yhtäläillä keskeneräisiä, menemme päivän kerrallaan

eteenpäin toisiamme auttaen. Kenenkään elämä ei ole suojattua. Kuka tahansa meistä voi joutua vaikeaan tilanteeseen elämässään. Kaikkien meidän on eletävä se päivä, mistä aamu valkenee, muuta emme voi. Jokaisella meistä on vastuu omasta elämästämme. Toiset voivat meitä tukea, mutta lopullisen vastuun valinnoistamme kannamme kuitenkin itse.

Ensiaskel ja sen maine

Ville, Ensiaskeleella on kaupungissa oma maineensa. Ihmiset saattavat tuomita sen pahimmaksi juoppopesäksi mitä voi olla. Miten sinä yksikön vastaavana koet Ensiaskelen roolin koko suuressa organisaatiossa? Näen, että Ensiaskellessa tehtävä työ on jatkoa vanhalle pohjalle, josta koko Katulähetyksen tuettu päihdepalveluasuminen ponnistaa.

Yksikkömme on myös ainoa toimija, jossa tuetut asumispalvelumme ovat tarkoitettu myös päihtyneille asiakkaille. Siksi meille sanotaankin usein, että kyllä te teette raskasta ja arvokasta työtä. En toki väitä vastaan, vaikka totean, että työ täällä ei mielestäni ole sen raskaampaa kuin muuallakaan, se vain vaatii tietynlaista asennetta.

Monenlaisten pettymyksien keskellä saamme kokea myös onnistumisen iloa ja se on äärettömän tärkeää jaksaksemme työssämme eteenpäin. Jaksamisen kannalta pidän merkittävänä löytönä sitä, kun pystyy sisäistämään työmme sisällön ja sen vaikutuksen jokaiselle yksilölle, koko Katulähetykselle ja koko ympäröivälle yhteiskunnallemme. Oman jaksamisen perustan myös siihen, että otan asiat asioina ja yritän välttää turhalta stressiltä.

Meillä on upea työtiimi, tunnemme tervettä ammattitaitoa ja luotamme siihen, että osaamme tämän työn parhaalla mahdollisella tavalla. Miestyövuosinakin mitattuna meillä on aivan valtava kokemus tällaisen työn tekemisestä. Kiitos kaikesta menestyksestä kuuluu siis koko Ensiaskelen työtiimille riippumatta siitä, missä asemassa itse kukin on vastuuta täällä kantanut. Koen, että en enää olisi täällä, ellen saisi tästä työstä niin paljon ja tällä en todellakaan tarkoita kuukauden 15. päivää...

Entä tulevaisuus?

Valitettavasti näyttää siltä, että asiakkaat eivät ole vähenemässä ja tällaisia palveluita tarjoavalle yksikölle on edelleen tarvetta. Elämä heittelee ja koko ajan tulee uusia ihmisiä, jotka tarvitsevat tukea arjen elämiseen. Tällaisessa yksikössä annetaan mahdollisuus ja täällä ollessaan voi pysähtyä miettimään omaa tulevaisuuttaan.

Omana tulevaisuuden toiveenani onkin, että tämänkin yksikön määräaikaiset työsuhteet voitaisiin vakinaistaa. Pysyvät työparit Ensiaskellessa olisivat enemmän kuin tarpeen. Olemme menettäneet todella hyviä työntekijöitä työsuhteiden loppumisen kautta. Tälle toiminnalle on edelleen suuri tarve ja näitä palveluita tullaan ostamaan, siksi määräaikaisten vakinaistamiselle olisi hyvät perusteet. Uskon myös, että tällainen satsaus parantaisi työntekijöidemme jaksamista ja sitä kautta myös asiakkaidemme saaman palvelun tasoa ja sehän on kuitenkin koko työmme lähtökohta.

Kerro jokin uran helmistä

Yleisesti ottaen urani aikana lämpimimmältä on tuntunut kaikki ne hetket, jolloin olemme saaneet yksikkönä tunnustusta tekemästämme työstä ja olemme saaneet

esitellä toimintaamme muiden kaupunkien toimijoille. Arvostan mm. suuresti sitä, kun juhlistimme Ensiaskel yksikön 10-vuotispäiviä ja saimme vieraksi myös poliisilaitoksen edustajat, jotka tulivat juhlaunivormuun pukeutuneina onnittelemaan ja kiitokseksi toiminnastamme luovuttivat meille poliisin viirin. Se tuntui silloin tosi hyvältä. Yhteistyö poliisin kanssa onkin koko ajan kehittynyt hyvässä vuorovaikutuksessa. Ei myös ole kauaa siitä, kun Jyväskylässä toteutetun säilöön otettujen hoitoonohjaushankkeen loppuseminaarissa yksikkömme sai runsaasti tunnustusta hankkeesta tekemästään työstä.

Muuten urani hiekanjyväsiä ovat olleet kaikki katulähetyksessä kohtaamani ihmiset, jotka ovat muokanneet minut sellaiseksi, mikä olen. Siitä vuodet ovat täyttyneet, helmestä joka sisältää hyviä hetkiä asukkaiden ja työkalereiden kanssa.

Näin mielenkiintoinen haastatteluhetki on ohi, mutta ihan lopuksi Ville-Veikko kiittää saamastaan tunnustuksesta, ja haluaa samalla esittää kannanoton Katulähetyksen ”vuoden katulähetystyöntekijä” valintaan. Hän toivoo, että kehittäisimme ideoita eteenpäin niin, että joka vuosi olisi mahdollisuus äänestää ketä tahansa työntekijää huomion kohteeksi.

Seppo Riikonen

Hallitus 2010

Pekka Arposuo, puheenjohtaja
Yrittäjä
Huoltokuja 3, 40800 Vaajakoski
0400 849 710

Rauno Kosonen, varapuheenjohtaja
Merikapteeni
Tavintie 11 B 31, 40400 Jyväskylä
050 533 1117

Artturi Anttila, jäsen
Eläkeläinen
Haapatie 7 A 1, 40250 Jyväskylä
045 651 0303

Mirja Morander, jäsen
Leipuri
Häkkiäläntie 1041, 43170 Häkkiälä
040 827 0143

Alvari Palmi, jäsen
Lähihoitaja/päihdetyöntekijä
0400 990 982

Timo Pauni, jäsen
Rikospoliisi, eläkeläinen
Kortesuonkatu 17, 40700 JKL
044 521 8204

Sakari Pihlaja, jäsen
Päihdetyön ohjaaja
Hanhiperäntie 197, 40630 JKL
050 919 4265

Tapio Virokannas, jäsen
Koneteknikko
Martinnorontie 14,
40930 Kinkomaa
0500 280 746

Katulähetys on antanut paljon

● Kiinteistöhoitajaksi juuri valmistunut **Seppo Putkonen** (49) varttui Oulussa. Lapsuuden muistoksi on jäänyt päihdekoti ja vanhempien ero.

Vuonna 1980 Seppo solmi avoliiton.

Meille syntyi kaksi lasta. Valitettavasti liiallinen viinan käyttö johti eroon molemminpuolisesta sopimuksesta 11 yhdessä vietetyn vuoden jälkeen. En ollut kypsä isäksi enkä aviomieheksi, tilittää Seppo elämäänsä.

Useita vuosia meni viinan kanssa, kierre syveni syvenemistään. Vuonna 1993 kriisissäni hakeuduin Oulun päihdeyksikköön katkolle, jossa sain pääni jollain lailla selväksi. Päästessäni lomalle kämpilleni sain omassa huoneessani kohdata yksin elävän Jumalan, joka puhui minulle henkilökohtaisesti. Tulin synnintuntoon. Se oli ihmeellinen kokemus. Kirpputorilta sain Raamatun. Aloin käydä eri seurakunnissa. Jumalan Henki veti koko ajan puoleensa. Tämä on ollut ihmeellistä Jumalan työtä alusta alkaen, iloitsee Seppo Putkonen.

Ennen uskoontuloa Seppo oli käyttänyt päihteitä 20 vuotta. Uskoontulon seurauksena häneltä jäi päihteet ja vuoden raittiuden jälkeen hän sai palkinnoksi kultaisen kellon. Oma seurakunta löytyi adventtiseurakunnasta.

Jyväskylään vuonna 2006

Koin Jumalan johdatuksena, että hakeuduin Jyväskylään. Netistä bongasin Jyväskylän katulähetysten sivuille ja otin yhteyttä toiminnanjohtajaan. Laitoin työhakemuksen ja pyysin päästä käymään Jyväskylässä. Minut otettiin hyvin vastaan ja minulle tarjottiin asunto ja työt. Aloitin marraskuun alussa 2006 työharjoittelun ja sitten minut työllistettiin Salmirannassa ensin tuettuun asumiseen ja myöhemmin sain aloittaa oppisopimuskoulutuksen kiinteistöalalle.

Asunto, työ ja opiskelu on antanut Sepolle uuden pohjan elämään ja toivon tulevaisuuteen.

Pikkuhiljaa olen eheytyvässä. Lapseni ovat alkaneet käydä luonani. Se on suurta Jumalan armoa. Jumala on siunannut minua jo yhdellä lapsenlapsella ja toinen on

Työyhteisössäni olemme voineet kohdata toisemme ja rukoilla toistemme puolesta. Tämä on suuri voimavara, Seppo Putkonen iloitsee.

syntymässä maaliskuussa. Tuntuu hyvältä, että olen pappi.

Oman kypsytymättömyyteni ja rypemiseni johdosta minulla oli paljon anteeksi-pyydettävää. Nyt asiat on sovittu ja yhteys on syventynyt.

Nyt Seppo haluaa olla isä ja isoisa heille omien resurssiensa puitteissa sillä panoksella, mikä hänellä on tällä hetkellä. Sepon tavoitteena on edelleen oppia uusia asioita ja soveltaa niitä elämäänsä.

Jyväskylään muutto oli kivun ja irtioton paikka

Jyväskylään muutto minulle oli kivun ja irtioton paikka, mutta samalla se oli minulle kasvun paikka. Edelleen kysyn johdatusta rukouksen hengessä.

Toivon, että olen ihmisenä kasvanut edes vähän. Koen, että olen saanut kasvaa ihmisten rinnalla. Tämä on ollut valtava kokemus olla oppimassa toinen toisiltamme. Saadaan olla lähimmäisiä toinen toisillemme.

Katulähetys on antanut käytännön taitoja, olen oppinut paljon uutta. Tämä

on ollut haastavaa ja palkitsevaa. Minuun on suhtauduttu hyvin.

Nyt on hyvä lähteä eteenpäin, kun uusi koti on tiedossa Katulähetysten ulkopuolelta. Minulle on myös tarjottu työpaikkaa, olen toiveikas, kun saan turvata Jumalaa ja olla hänen kämmenellä.

Tällä hetkellä Seppo toimii edelleen myös Katulähetysten vapaaehtoistyössä, pullakirkkotoiminnassa.

Käyn seurakuntani pienen ryhmän kanssa pitämässä pullakirkkoja.

Seppo on saanut Salmirannan yksikössä tehdä kiinteistöhommia ja olla ihmissuhdetyössä.

Nyt uskallan tunnistaa omat vahvuuteni ja heikkouteni. Salmirannassa on ollut hyvä henki, meillä on arvomaailma kohdallaan. Minun on ollut helppo samaistua tähän työpaikkaan, toteaa Seppo.

Parasta minulle on ollut arvostamani arvomaailma. Työyhteisössäni olemme voineet kohdata toisemme, rukoilla toistemme puolesta, ja olemme voineet sopia asioista. Tämä on suuri voimavara.

Erkki Arvaja

Paratiisisaaret ry

Kauneinta saaristoa

● Puhuttaessa Paratiisisaarista, mieleen tulee helposti Cheychellit, nuo Eteläisen Afrikan ja Intian välillä olevat valkearantaiset saaret, joiden rannoille valtavat palmupuut kaareutuvat ja sinisen valtameren aallot murtuvat. Siellä aika pysähtyy ja trooppisen auringon alla pieni ihminen voi kokea edes hetkeksi paratiisimaista vapautta, kuin sielu nousisi lentoon ja voisi lentää kuin albatrossi, uljain siiven liidoin väsymättä kauas pois.

Meidän Paratiisisaarissa on vain kahden kirjaimen välinen ero tuohon unelmaan ja se ero on ry. Monelle yllätyksenä, Jyväskylän Säynätsalossa on pieni ja tärkeä yhdistys, joka on monen ihmisen henkireikä arjessa. Monen ihmisen palmukeidas ja sielläkin ihminen voi nousta hetkeksi unelmien siiville, tuon mahtavan albatrossin lailla pelkästään olemalla mukavassa paikassa mukavien ihmisten kanssa ja kuunnella ja puhua ulos sen mitä sydämellä on. Kohdata lähimmäinen ja olla lähimmäinen toiselle, jakaa arkista elämää tässä ja nyt.

Perustamisajatus

Joukko ihmisiä päätti perustaa vuonna 1991 Säynätsaloon, tuohon ehkä Suomen kauneimpaan kuntaan, yhdistyksen, joka voisi olemassaolollaan vähentää ja ehkäistä ennakoitua ympäristön asukkaiden päihteiden käyttöä sekä auttaa heitä raittiiseen ja tasapainoiseen elämään. Tästä kahden vuoden kuluttua unelmat toteutuivat ja toiminta käynnistyi. Mikä voisi olla nasevampi nimi toiminnalle, kuin Paratiisisaaret ry.

Kulttuurimiljö

Paratiisisaaret ry on vain parin kivenheiton päässä maailmankuuluisaa Säynätsalon kunnantaloa, jonka muodot ovat lähteneet arkkitehti Alvar Aallon kynästä. Taloa tullaan edelleen katsomaan ympäri maailmaa aina USA:ta ja Kiinaa myöten. Yhdistys on saanut vuokrata toimitilansa UPM-10 tehdasmiljöön reunalta vasta-

Paratiisisaaret ry on vain parin kivenheiton päässä maailmankuuluisaa Säynätsalon entistä kunnantaloa.

päätä uutta S-markettia. Paikka on keskellä kylää ja siellähän ihmisetkin yleensä ovat. Yhtiö on tullut pienellä huojennuksella vastaan vuokrassa.

Vapaus olla ja tehdä

Yhdistyksen olennainen olemassaolon perusta on yhteinen kyläkahvio, jossa eri elämäntilanteissa olevat ihmiset, useimmat jo tuttuja keskenään, voivat tavata, tarinoida kahvikupin äärellä, ihmetellä maailman moninaisuutta ja jakaa elämäänsä toisten kanssa. Täällä hyväksytään jokainen, sillä monilla on elämän rikkautena ja toiselle jaettavana monenlaisia ihmiskohtaloita. Täällä tiedetään mitä on työttömyyden tuoma hätä, tai sairauden tuoma hätä mutta ne jäävät kuin varjojen laaksoon iloisen tarinoinnin alle. Mistä muualta voi löytää vastaavanlaisen terapeutin?

Yhdistyksen ”voimamiehillä” hallituksessa ja toimintavastuussa olevilla mm. Pekka Pekkasella, on ollut muitakin päämääriä kuin kahvio. He ovat järjestäneet pienimuotoista työtä ja palkanneet työllistettyä työvoimaa ja tarjonneet harjoittelijoille ja opiskelijoille mahdollisuuden

kokeilla kolmannen sektorin näkymiä. Kahvion lisäksi on polkupyöräkorjaamo, kutomo ja kirppari, joista huolehtiminen tuo mm. vapaaehtoistyötä, joka on yksi toiminnan keskeinen osa-alue täällä. Hieman kauempana kaupungin citystä ihminen on usein avoimempi ja lämpimämpi tarttumaan asioihin ilman palkkaakin.

Lähimmäisvastuuta

Yhdistyksellä on myös ruokajakelua joka toinen viikko ja EU-ruokapakettien jakoa kerran kuukaudessa. Leivän Talo on yhteistyökumppani. Säynätsalopäivät ovat säännöllinen tapahtuma kesäisin ja silloin täällä on avointen ovien päivät ihan virallisesti samoin kuin vappuaattonakin. Käytännössä ovet ovat joka arkipäivä auki tulijan tulla. Ja tietysti jouluna ovat joulu-myymäläiset sillä onhan silloin juhlien juhla.

Hallinto ja osallisuus

Sääntöjen mukaan yhdistystä johtaa hallitus, jossa on puheenjohtaja, Antti Pekkanen, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme mutta enintään viisi jäsentä plus kak-

si varajäsentä. Sihteeri ja taloudenhoitaja ovat hallituksen ulkopuolelta. Jäseneksi voi hakea 10 euron jäsenmaksulla ja jäseniä on noin 30 henkeä. Virkistystä on järjestetty muutaman matkan muodossa vuosittain. Bussin keula on usein suuntautunut Suomen Lappiin tai lähemmäksi kuten Tuuriin tai muualle. Seurakunnalla on Majaniemi – pieni mökki Päijänteen rannalla ja jäsenet ovat voineet kerran kuukaudessa sauna siellä. Matkat ja virkistäytymiset ovat omakustannehintoisia.

Paitsi mökin käytössä, seurakunta on avustanut pienellä summalla toimintaa muutenkin. Paratiisisaaret ry:n vuosibudjetti on hieman 50 000 euron paremmalla puolella.

Koveneeko maailma?

Tämän eloisan paikan tunnelmassa voi kokea pientä haikeutta tai ehkä pelkoakin tulevaisuudesta. Joka puolella supistetaan, kiristetään, vähennetään, ulkoistetaan, juustohöylätään, lomautetaan ja ties mitä kaikkia termejä niitä onkaan, joiden takana on pelkoa ja inhimillistä hätää. Noiden sanojen takaa nousee ahdistava kysymys, saammeko me elää? saammeko me olla? saammeko me jatkaa? Mitäs sitten jos emme? Ulkoa katsottuna Paratiisisaaret ry on vaatimaton talo mutta ken sisälle uskaltautuu ja hetken istahtaa ja antaa ajan olla ja rentoutuu ja kuuntelee, voi aistia inhimillistä lämpöä, hyväksyntää ja välittämistä. Näille paikoille kuuluu elämisen oikeus. Se on ihmisyyden mitta maailman kylmyyttä vastaan. Säynätsalo on tullut kunta- fuusioiden kautta yhdeksi Jyväskylän kaupungin osa-alueeksi, eikä suinkaan mitättömämmäksi. Suomen toiseksi suurin järvi Päijänne lainehtii joka puolella Säynätsalon ympäristössä. Hyvin monen ikkunoista on järvimaisema, jonka kauneus kiehtoo. Täällä on kuitenkin työttömyyttä, jonka kouriin joutuneet ihmiset ansaitsevat toivon paikan ja sitä Paratiisisaaret ry kykenee tarjoamaan omalla toiminnallaan.

Seppo Riikonen

Paratiisisaarien kahvio/päiväkeskus on viihtyisä kokoontumispaikka.

Maarit Ojaniemi, työllistetty.

Seija Vihinen, vapaaehtoinen.

Pekka Pekkanen, vapaaehtoinen pyöräkorjaamossa.

Klimenko lauloi sydämestään

Juontaja Olli Peuhu toivotti kuulijat tervetulleeksi Synergia-areenalle.

Viktor Klimenko päätti konsertin Finlandia hymniin.

Hyväntekeväisyyskonsertin suojelina oli kansanedustaja Matti Kangas. Konsertin tulot 1512,90 euroa lahjoitettiin Oppe-hankkeelle, vähävaraisille yksinhuoltajille.

Onnittelukukat Kuokkalan kirkolle

Jyväskylän Katulähetyksen puolesta 6. päivänä helmikuuta 2010 kävi **Esko Jantunen, Sakari ja Kaarina Pihlaja** sekä **Seppo Riikonen** ojentamassa onnittelukukat uuden Kuokkalan kirkon valmistumisen johdosta.

Puheessaan Esko Jantunen viittasi katon kauniiseen, verkkomaiseen ristikkoon, kuinka se symbolisoi syvästi Pietarin kalansaaliissa käytettyä verkkoa. Verkkoa, joka kokoaa kaloja iankaikkiseen elämään. Rukoilemme sen puolesta, että tämä kirkko saisi tällä mäellä palvella ja tuoda valoa ympäristönsä elämään. Kirkko on mäellä, minne se kuuluukin. Suokoon Herra sille siunauksensa.

Vas. Olli Saloheimo, Pekka Mustonen ja Raimo Katajamäki. Onnittelijoina Sakari ja Kaarina Pihlaja sekä Esko Jantunen.

Pienen pojan eväät käynnistyi

Vähävaraisia yksinhuoltajaperheitä avustava Operaatio ”Pienen pojan eväät” on käynnistynyt Jyväskylässä

Jyväskylän seurakunnan juhlapäätöksellä v. 2009 antama 20 000 euron rahalahja mahdollisti hankkeen käynnistämisen

Jyväskylän Katulähetyksen hallinnoima Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä on juuri aloittanut Operaatio ”Pienen pojan eväät” (eli OPPE)- hankkeen, jonka kautta tuetaan vähävaraisia yksinhuoltajaperheitä, joissa on alle kouluikäisiä lapsia. Erityistapauksissa (esim. akuutti kriisitilanne) avustus voidaan harkinnanvaraisesti myöntää myös muille perheille, joissa on pieniä lapsia.

Perheille jaetaan avustuspakkaus, joka sisältää mm. kuivamuonaa, säilykkeitä, puhdistustuotteita, leluja ja vaatteita. Hankkeen tavoitteena on etsiä mahdollisimman moni avun tarpeessa oleva pienten lasten yksinhuoltajaperhe Jyväskylän alueelta sekä ohjata heitä pysyvemmän tuen piiriin.

Avustuspakkaus on kertaluonteinen

ja sen voi lunastaa OPPE – setelillä. Setelillä voi hakea myös Ruokapankin normaalit avustuspakkaukset kahdesti kuussa. Toimeentulotukea saavat voivat hakea setelin suoraan Ruokapankista OPPE - palveluaikana (ti klo 11–12) tai normaaleina asiakaspalveluaikoina (ma, ke ja pe klo 11–14). Mukana tulee olla voimassa oleva myönteinen toimentulotukipäätös.

Muut kuin toimeentulotukea saavat asiakkaat voivat hakeutua setelihaastatteluun oman asuinalueen diakoniatyöntekijälle tai varaamalla ajan Ruokapankkiin (p. 040 848 3125).

OPPE – hankkeen työntekijät voivat erityistapauksissa tehdä myös kotikäyntejä, mikäli asiakkailla on vaikeuksia päästä haastatteluihin esim. pienten lasten vuoksi. Tällöin tulee ottaa yhteyttä OPPE – hankkeen työntekijään (p. 040 -505 2926, soittoaika ma - pe klo 10–14). Erityistapauksissa myös avustuspakkaus voidaan toimittaa kotiin asti.

Huhtasuon kyläkeittiöllä toimiva

Elämän Leipä ry jakaa OPPE – avustuspaketteja asiakkaille, joiden asuinalueen postinumero on 40320 tai 40340 (avoinna ma, ke, pe klo 13 -14.30, p. 040 737 0292).

Katulähetyspäivät Lahdessa 12.-14.2.

● Lahden Siikaniemessä pidettiin viikonloppuna 12.-14.2. Katulähetys-tyksen talvipäivät. Aiheena oli ”Tulkaa minun luokseni kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat.(Matt. 11:28).

Jyväskylän Katulähetys oli taas ker-
ran runsaslukuisesti edustettuna. Jyväskyläläisiä oli mukana kaikkiaan 9 työntekijää ja vapaaehtoista yhdistyksen puheenjohtajan johdolla. Osanottajia päivillä oli runsas sata. Päivät olivat antoisat puheineen ja lauluineen. Päivien opetus oli ehyttävää ja puhuttelevaa. - Paljon saimme uusia eväitä toimintaamme. Useat todistukset osoittivat sen, että Jumala toimii edelleen maassamme.

Päivien ohjelmat, ruokailu ja järjestelyt toimivat moitteettomasti.

Erityisesti jäi mieleen Ristin kirkon Sanan ja rukouksen ilta, jossa Joutjärven seurakunnan lähetys sihteeri Matti Vanhanen kertoi isänsä katulähetystyöntekijä Matti Vanhasen työstä Turun katulähetyksessä. Samalla hän lauloi liikuttavasti isänsä tekemän armolaulun.

Päivillä kokoontunut Katulähetysliiton hallitus valitsi Pekka Arposuon Liiton varapuheenjohtajaksi vuodeksi 2010.

Katulähetystyöhön siunattiin kaksi uutta vapaaehtoista.

Seuraavat Katulähetyspäivät pidetään Kajaanissa elokuussa. Rukoillaan, että Herra saa olla päivien valmisteluissa mukana.

Jumalanpalvelus pidettiin Lahden Ritinkirkossa.

Matti Vanhanen

Pekka Arposuo

Jos olis sen verran...

Jos olis sen verran ehjä, että kestäen olla rikki
Jos olis sen verran voimaa, että kestäis olla heikko
Jos olis sen verran nöyrä, että kestäen pyytää apua
Olis sen verran eväitä kuin on matkalla tarpeen

Jos sais sen verran rohkeutta, ettei silmiänsä sulkisi
Jos sais sen verran taakkoja, ettei toisten ohi kulkisi

jos sais sen verran voimaa, että jaksais antaa apua
olis sen verran eväitä kuin matkalla tarpeen

Jos jäis sen verran viisautta, että kelpais ristin hulluus
jos jäis sen verran heikkoutta, että kelpais ristin voima
jäs näkis sen verran synneistään, että kelpais ristin armo
jäis sen verran eväitä, että pääsisin kotiin

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
**Salmiranta ja
Nurmela**
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)

Luentosarja Isän syli jatkuu

Jack Frostin luentosarja Isän sylissä Cafe Centerissä jatkuu keskiviikkona 24.3. ja 21.4. klo 8-15.

Seuraavat luentojen aiheet ovat isäongelma, äitiongelma, valossa kulkeminen ja rakkaudessa pysyminen

Poikkeuksellisen koskettavaa video-opetusta on tarjolla meille!

Jack Frost oli monta vuotta ammattimaisena kalastuslaivan kapteenina Atlantilla. Hän kertoo opetuksessaan hurjia tarinoita laivalta myrskyjen kourissa. Pohjavireenä ja keskipisteenä kaikessa on hänen rakkauden etsintänsä, ja löydöt ja taas uudet virheet ja uusintalöydöt. Rehellistä, rohkeaa puhetta kaikille uskontoon kyllästyneille. Mies janosi todellisuutta uskonnon takaa, ja monen vuoden etsimisen jälkeen löysi.

DVD on äänitetty Kanadassa 2000-luvun alussa. Jack Frost on kuollut 2000-luvun puolivälissä. Palautteet ovat olleet erinomaisen kiittäviä.

Opetuspäivät pitävät sisällään videon katselua, ryhmiä ja mahdollisuuden rukouspalveluun.

Opetus on osallistujille ilmainen ja Katulähetys tarjoaa ruuat ja kahvit.

Luentosarjan ensimmäisessä kokoontumisessa oli mukana 30 osallistujaa.

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
Esko Jantunen ja Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Seuraava tiedotuslehti

2/2010 ilmestyy
15. päivänä toukokuuta.

Aineistot lehteen 30.4.2010
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
[seppo.riikonen@jyvaskylan-
katulahetys.fi](mailto:seppo.riikonen@jyvaskylan-katulahetys.fi)